

отнематъ, той не трепва. Той знае, че онова топло, велико чувство, което изпитва въ себе си, струва повече отъ всѣкакви богатства въ свѣта. Той знае, че нищо въ свѣта не се губи. Като го обератъ, той влиза въ ония, които сж го обрали, и пакъ става господаръ.

Когато една форма се разруши, животътъ минава въ друга форма, и това чувство пакъ се запазва. Нѣма форма въ свѣта, която може да ограничи това чувство. Не е страшно формата да се разруши, но страшно е, когато човѣкъ изгуби това чувство, когато любовта го напусне. Който има това чувство въ себе си, и мечта да срещне на пѣтя си, той ще остане тихъ и спокоенъ. Защо? — Той ще влѣзе въ мечката, съ съзнанието си, разбира се, и тя ще отстъпи. Човѣкътъ на любовта знае, че Единниятъ живѣе въ всички сжщества. Докато гледате на всички хора, на всички живи сжщества като на нѣщо отдѣлно отъ васъ, отъ вашето съзнание, вие винаги ще страдате. Тогава и мечта ще ви напада, и хората ще ви пакостятъ. На всички сжщества гледайте като на съзнания, презъ които протича единъ и сжщъ животъ. Единъ е животътъ, едно съзнание прониква всички живи сжщества.

Сега ще ви дамъ една задача, единъ опитъ, да превърнете едно свое скръбно състояние въ радостно. Представете си, че ставате рано сутринъ, и дълбоко въ себе си изпитвате голѣма скръбъ. Искате да работите — не ви се работи. Искате да се разговаряте съ нѣ-